

ภาษาและวัฒนธรรมของมุสลิมในเมืองสงขลา

บทคัดย่อ
ของ
พศ. สมัย วิถีรุ่งโรจน์

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สถาบันราชภัฏสงขลา

2537

บทคัดย่อ

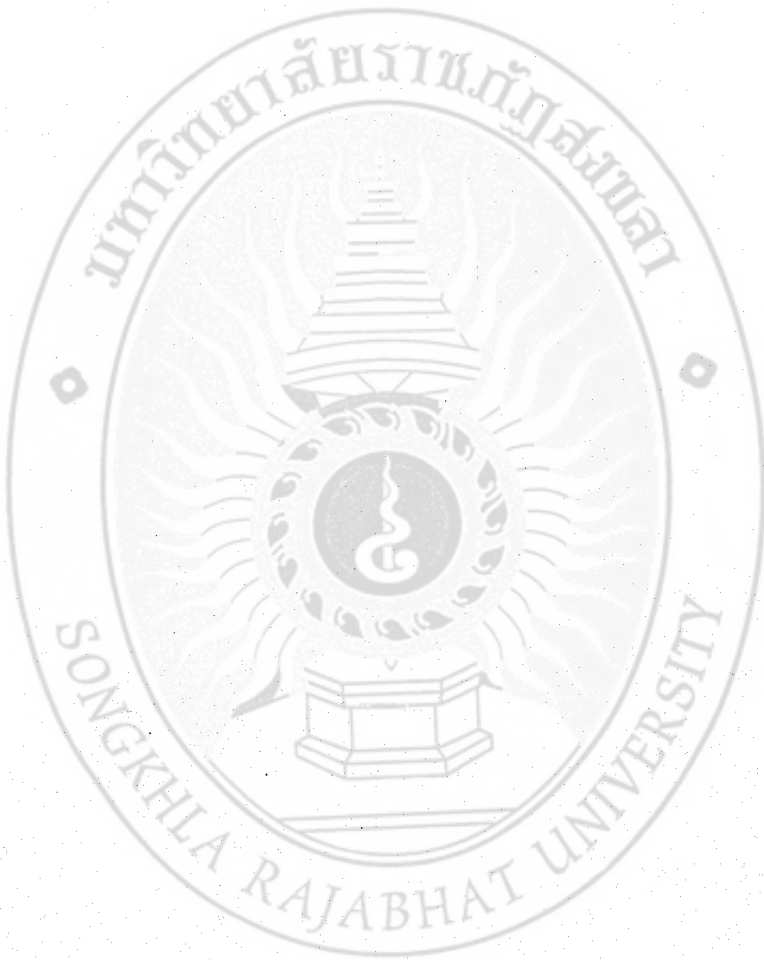
งานวิจัย "ภาษาและวัฒนธรรมของมุสลิมในเมืองสงขลา" นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคำยืมภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลา และเพื่อศึกษาวัฒนธรรมของมุสลิมในเมืองสงขลา โดยมีขอบเขตการเก็บข้อมูลเฉพาะมุสลิมในชุมชนบ้านบน บ้านกลาง และบ้านนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ใน พ.ศ. 2535 ซึ่งมุสลิมในชุมชนดังกล่าวเป็นมุสลิมที่อาศัยอยู่ในเมืองสงขลาตั้งเดิมไม่ต่ำกว่าสามชั่วอายุคน และได้คัดเลือกผู้บอกข้อมูลจำนวน 6 คน เป็นผู้ชาย 3 คน และผู้หญิง 3 คน มีอายุระหว่าง 45-65 ปี มีการศึกษาไม่สูงนัก ถือเป็นตัวแทนของมุสลิมในชุมชนดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้ออกเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยตนเองและหาข้อมูลมาศึกษา จากนั้นเสนอผลการศึกษาวิจัยในรูปของการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ภาษา ปรากฏผลว่า มุสลิมในเมืองสงขลาได้ยืมคำภาษามลายูมาพูดปนกับภาษาไทยถิ่น โดยนำคำศัพท์ภาษามลายูมาพูดในสำเนียงไทยถิ่น ซึ่งมีทั้งการทับศัพท์ และยืมทั้งคำมาดัดพยางค์หน้า ดัดพยางค์กลางและดัดพยางค์หลัง ทั้งมีการกลมกลืนเสียง การย้ายเสียง ส่วนในเรื่องของความหมายของคำก็ยังมีที่ยังใช้ความหมายดั้งเดิมใช้ในความหมายกว้างออกความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่

วัฒนธรรม ปรากฏผลว่า วัฒนธรรมการเกิด การแต่งงาน การตาย การเข้าสู่หนัด การละหมาด การถือศีลอด การบริจาคทานและการทำบุญออกบวช ส่วนใหญ่จะเหมือนกับของมุสลิมถิ่นอื่น จะต่างจากมุสลิมถิ่นอื่นบ้างก็ที่เป็นส่วนปลีกย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญ ซึ่งไม่ปรากฏในศาสนบัญญัติและถ้าไม่กระทำก็ไม่ผิดหรือจะกระทำก็ไม่ผิด เพราะเมื่อสังคมเปลี่ยน ความคล่องตัว ความสะดวกและรวดเร็วจำเป็นมาก จึงได้มีการปรับเปลี่ยนต่างจากอดีต และต่างจากวัฒนธรรมมุสลิมในถิ่นอื่น จนบางวัฒนธรรมกลายเป็นลักษณะเฉพาะถิ่น

ตอนสุดท้ายผู้วิจัยได้เสนอให้มีการศึกษาวิจัยภาษาและวัฒนธรรมของมุสลิมในถิ่นอื่น และเสนอแนะให้นำผลการศึกษาวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนในเรื่องของภาษา โดยเฉพาะคำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย การกลายเสียงและการกลายความหมาย

และเรื่องของวัฒนธรรมวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชนในสังคม นับตั้งแต่เกิดจนตาย รวมทั้ง
การประกอบพิธีกรรมทางศาสนาด้วย

The Language and Culture of Muslims in the town of Songkhla

Abstract

By

Assistant Professor Samai Witeerungrot

The Thai Language Department

Faculty of Humanities and Social Science

Rajabhat Institute Songkhla

1994

ABSTRACT

The purpose of this research was to study words borrowed from the Malay Language that are used among Thai Muslims in the town of Songkhla as well as the culture of this community. The subjects were those Muslims living in the community of Banbon, Banklaang and Bannork in Tambon Boryaany, Amphoe Muang, Songkhla, in the year 1992. At least three generations of these people have been living in the areas. Three men and three women aged between 45-65 who were moderately educated were selected to represent the group. The researcher collected the information herself, studied it, and then reported the findings in an analytical descriptive form. The findings were as follows.

Muslims in the town of Songkhla borrowed some Malay words and pronounced them in the tones of their local dialect. In some of the words, either the first, the middle or the last syllables were left out. However, there were a number of words whose syllables were not omitted at all. There were also assimilations and shifts in sounds. Regarding the meaning, some words had not been changed; nevertheless, some had either wider or narrower meaning than the original words and there were also shifts in the meanings.

Most of the important religious ceremonies relating to births, deaths, circumcision, prayers, fasting, charity and merit making, were the same as those practised in other communities. The differences were those which had not been

stated in the religious doctrines and which had been modified to suit the community's changing way of life. These ceremonies have become local ones.

Some suggestions have been added in the last part of the research. Firstly, a study of Muslims in other communities should be carried out. Secondly, the results of this research should be applied in the teaching of the Thai Language, particularly those on loan words and the changes from their original sounds and meanings. Finally, the people's way of life and their ritual ceremonies should also be taught.

